

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

21 – 14/ 15

Београд

дел.бр. 28764 датум 28.07.2015.

Заштитник грађана
Заštitnik građana

НАРОДНА СКУПШТИНА

Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу

БЕОГРАД

Трг Николе Пашића број 13

У складу са чланом 107. став 2. Устава Републике Србије, чланом 18. став 1. Закона о Заштитнику грађана („Службени гласник РС“ бр. 79/2005 и 54/2007), ради вршења овлашћења из члана 157. став 6. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС“, број 20/2012-пречишћен текст), подносим Народној скупштини - Одбору за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу,

**ИНИЦИЈАТИВУ ЗА ПОДНОШЕЊЕ АМАНДМАНА НА
ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ОДРЕЂИВАЊУ МАКСИМАЛНОГ БРОЈА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ
СЕКТОРУ**

АМАНДМАН I

У Предлогу закона о одређивању максималног броја запослених у јавном сектору, у **члану 4. став 3. мења се и гласи:**

„Актом из става 1. овог члана утврђује се и максималан број запослених за сваки орган, организацију, службу и други организациони облик у јавном сектору (у даљем тексту: организациони облик), осим за **државне органе чија независност је утврђена Уставом, односно законом и за** организационе облике у систему аутономне покрајине и систему локалне самоуправе.“

О бразложење

Измена се предлаже ради усаглашавања одредбе члана 4. став 3. Предлога закона са одредбама Устава којима је утврђена независност поједињих државних органа као што су нпр. Заштитник грађана, судови, Уставни суд (чл. 138, 142. и 166. Устава), односно одредбама закона којима је утврђена независност Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Повереника за заштиту равноправности, Државне ревизорске институције и Агенције за борбу против корупције - чл. 1. ст. 2 и чл. 32. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја - пречишћен текст („Сл. гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), члан 3. став 1. Закона о забрани дискриминације („Сл.

гласник РС”, број 22/2009), чл. 3. ст. 2. Закона о државној ревизорској институцији („Сл. гласник РС”, бр. 101/2005, 54/2007 и 36/2010), члан 3. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Сл. гласник РС” бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС и 8/15-УС). Изменом се такође усаглашава члан 4. ст. 3 Предлога закона са одредбама члана 5. Предлога закона којима је уређено право поједињих независних државних органа да сами одлучују о потребном броју запослених за вршење њихових функција и надлежности.

Уставна, односно законска гаранција независности органа који има у својој надлежности заштиту права грађана или контролу рада других органа и организација успоставља право грађана да орган надлежан за заштиту права грађана и контролу ради независно од других органа власти. Давање овлашћења Влади да утврди максималан број запослених у независном државном органу укида независност таквих органа и крши право грађана на независан рад органа надлежних за заштиту права грађана и контролу, те је аманџман неопходан ради заштите уставности (када је независност гарантована Уставом), јединства правног система (када је независност гарантована органским законом) и права грађана на независан рад независних државних органа које је успостављено Уставом, односно органским законом.

АМАНДМАН II

У Предлогу закона о одређивању максималног броја запослених у јавном сектору, у **члану 5. тачка 2. речи:**

„Заштитника грађана, Повереника за заштиту равноправности, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Државне ревизорске институције, Агенције за борбу против корупције“ бришу се.

Образложење

Одредбама члана 5. тачка 2. Предлога закона крши се Уставом, односно законом утврђена независност независних државних органа, Уставом утврђено јединство правног поретка и право грађана на независан рад органа надлежних за заштиту права грађана и контролу рада других органа и организација који су Уставом, односно законом утврђени као независни.

Уставом и законом утврђена независност наведених државних органа обухвата и њихову организациону независност. Државни органи који по Уставу уживају самосталност и независност, део су јавног сектора, али због својих функција и улоге у правном систему Републике Србије, неопходно је да уживају самосталност и независност како би могли несметано да обављају своје функције и надлежности. Због тога је, очување њихове организационе независности, један од *sine qua non* услова њиховог постојања.

Одредбом члана 5. тачка 2. Предлога закона крши се и законом проглашена самосталност и независност Агенције за борбу против корупције - члан 3. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Сл. гласник РС” бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС и 8/15-УС), Повереника за заштиту равноправности - члан 3. став 1. Закона о заборни диктаторској институцији („Сл. гласник РС”, број 22/2009), Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности - члан 32. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја - пречишћен текст („Сл. гласник РС”, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10).

Истовремено, одредбама члана 5. тач. 3, 4. и 5. Предлога закона, предвиђено је да поједињи државни органи – Високи савет судства, Државно веће тужилаца и Уставни суд, чија независност је такође утврђена Уставом и законом, као и председник Републике, сами утврђују максималан број запослених у тим органима - њихова независност и положај су одредбама Предлога закона препознати и поштовани.

Заштитник грађана, Повереник за заштиту равноправности, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Државна ревизорска институција и Агенција за борбу против корупције су предложеним одредбама члана 5. тачка 2. Предлога закона, стављени у позицију зависности од Одбора Народне скупштине надлежног за административно - буџетска питања који, чак, своје одлуке доноси по сопственој процени, без унапред прописаних критеријума. Тиме се мења Уставом утврђено државно уређење, нарушава јединство правног поретка Републике Србије и крши право грађана на независан рад органа за заштиту права грађана и контролу рада других органа и организација.

Усвајање члана 5. тачка 2. Предлога закона посебно би угрозило статус Заштитника грађана као Националне институције за заштиту и унапређење људских права са акредитованим А статусом, који Заштитник грађана ужива од 2010. године, будући да су предложена решења супротна Париским принципима о националним институцијама за људска права усвојеним Резолуцијом 48/134 Генералне скупштине Уједињених нација из 1993. године.

Аманџмани се подносе у сарадњи и сагласности са Повереником за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Повереником за заштиту равноправности, Државном ревизорском институцијом и Агенцијом за борбу против корупције.

